

2 PETER

1

2

3

KAPITEL 1

Simon Peter, Jesu Kristi Tjener og Apostel, til dem, der have fået samme dyrebare Tro som vi ved vor Guds og Frelzers Jesu Kristi Retfærdighed:

² Nåde og Fred vorde eder mangfoldig til Del i Erkendelse af Gud og vor Herre Jesus.

³ Såsom hans guddommelige Magt har skænket os alt, hvad der hører til Liv og Gudfrygtighed ved Erkendelsen af ham, som kaldte os ved sin Herlighed og Kraft,

⁴ hvorved han har skænket os de største og dyrebare Forjættelser, for at I ved disse skulle få Del i guddommelig Natur, når I undfly Fordærvelsen i Verden, som har sin Grund i Begær,

⁵ så anvender just derfor al Flid på i eders Tro at udvise Dyd og i Dyden Kundskab

⁶ og i Kundskaben Afholdenhed og i Afholdenheden Udholdenhed og i Udholdenheden Gudsfrygt

⁷ og i Gudsfrykten Broderkærlighed og i Broderkærligheden Kærlighed.

⁸ Thi når dette findes hos eder og er i Tiltagen, lader det eder ikke stå ørkesløse eller ufrugtbare i Erkendelsen af vor Herre Jesus Kristus;

⁹ den nemlig, som ikke har dette, er blind, svagsynet, idet han har glemt Renselsen fra sine fordums Synder.

¹⁰ Derfor, Brødre! gør eder des mere Flid for at befæste eders Kaldelse og Udvælgelse; thi når I gøre dette, skulle I ingen Sinde støde an.

¹¹ Thi så skal der rigelig gives eder Indgang i vor Herres og Frelzers Jesu Kristi evige Rige.

¹² Derfor vil jeg ikke forsømme altid at påminde eder om delte, ihvorvel I vide det og ere befæstede i den Sandhed, som er til Stede hos os.

¹³ Men jeg anser det for ret at vække eder ved Påmindelse, så længe jeg er i dette Telt,

¹⁴ da jeg ved, at Aflæggelsen af mit Telt kommer brat, således som jo vor Herre Jesus Kristus har givet mig til Kende.

¹⁵ Og jeg vil også gøre mig Flid for, at t til enhver Tid efter min Bortgang kunne drage eder dette i Minde.

¹⁶ Thi vi have ikke fulgt klogtigt opdigtede Fabler, da vi kundgjorde eder vor Herres Jesu Kristi Kraft og Tilkommelse, men vi have været Øjenvidner til hans Majestæt,

¹⁷ nemlig da han fik Ære og Herlighed af Gud Fader, idet en sådan Røst lød til ham fra den majestætiske Herlighed: "Denne er min Søn, den elskede, i hvem jeg har Velbehag."

¹⁸ Og vi hørte denne Røst lyde fra Himmelen, da vi vare med ham på det hellige Bjerg.

¹⁹ Og des mere stadfæstet have vi det profetiske Ord, hvilket I gøre vel i at agte på som

på et Lys, der skinner på et mørkt Sted, indtil Dagen bryder frem, og Morgenstjernen oprinder i eders Hjerter,

²⁰ idet I fornemmelig mærke eder dette, at ingen Profeti i Skriften beror på egen Tydning.

²¹ Thi aldrig er nogen Profeti bleven fremført ved et Menneskes Villie; men drevne af den Helligånd talte hellige Guds Mænd.

KAPITEL 2

Men der opstod også falske Profeter iblandt Folket, ligesom der også iblandt eder vil komme falske Lærere, som ville liste fordærlige Vranglærdomme ind, idet de endog fornægte den Herre, som købte dem, og bringe en brat Undergang over sig selv,

² og mange ville efterfølge deres Uterligheder, så Sandhedens Vej for deres Skyld vil blive bespottet,

³ og i Havesyge ville de med falske Ord skaffe sig Vinding af eder; men Dommen over dem har alt fra gamle Dage været i Virksomhed, og deres Undergang slumrer ikke.

⁴ Thi når Gud ikke sparede Engle, da de syndede, men nedstyrkede dem i Afgrunden og overgav dem til Mørkets Huler for at bevogtes til Dom,

⁵ og ikke sparede den gamle Verden, men bevarede Retfærdighedens Prædiker Noa selv ottende, da han førte Oversvømmelse over en Verden af ugudelige

⁶ og lagde Sodomas og Gomorras Stæder i Aske og domfældte dem til Ødelæggelse, så han har sat dem til Forbillede for dem, som i Fremtiden ville leve ugadeligt,

⁷ og udfriede den retfærdige Lot, som plagedes af de ryggesløses uterlige Vandel,

⁸ (thi medens den retfærdige boede iblandt dem, pintes han Dag for Dag i sin retfærdige Sjæl ved de lovløse Gerninger, som han så og hørte):

⁹ - da ved Herren at udfri gudfrygtige af Fristelse, men at straffe og bevogte uretfærdige til Dommens Dag,

¹⁰ og mest dem, som vandre efter Kød, i Begær efter Besmittelse, og foragte Herskab. Frække, selvbehagelige, bæve de ikke ved at bespotte Herligheder,

¹¹ hvor dog Engle, som ere større i Styrke og Magt, ikke fremføre bespottende Dom imod dem for Herren.

¹² Men disse ligesom ufornuftige Dyr, der af Natur ere fødte til at fanges og ødelægges, skulle de, fordi de bespotte, hvad de ikke kende, også ødelægges med hines Ødelæggelse,

¹³ idet de få Uretfærdigheds Løn. De sætte deres Lyst i Vellevned om Dagen, disse Skampletter og Skændselsmennesker! De svælge i deres Bedragerier, medens de holde Gilde med eder;

¹⁴ deres Øjne ere fulde af Horeri og kunne ikke få nok af Synd; de lokke ubefæstede Sjæle; de have et Hjerte, øvet i Havesyge, Forbandelsens Børn;

¹⁵ de have forladt den lige Vej og ere farne vild, følgende Bileams, Beors Søns, Vej, han, som elskede Uretfærdigheds Løn,

¹⁶ men fik Revselse for sin Overtrædelse: et umælende Trædyr talte med menneskelig Røst og hindrede Profetens Afsind.

¹⁷ Disse ere vandløse Kilder og Tågeskyer, som drives af Storvind; for dem er Mørke og Mulm bevaret.

¹⁸ Thi dem, som ere lige ved at undslippe fra dem, der vandre i Vildfarelse, lække de i Kødets Begæringer ved Uterligheder, idet de tale Tomheds overmodige Ord

- ¹⁹ og love dem Frihed, skønt de selv ere Fordærvsens Trælle; thi man er Træl af det, som man er overvunden af.
- ²⁰ Thi dersom de, efter at have undflyet Verdens Besmittelser ved Erkendelse af vor Herre og Frelser Jesus Kristus, igen lade sig indvikle deri og overvindes, da er det sidste blevet værre med dem end det første.
- ²¹ Thi bedre havde det været dem ikke at have erkendt Retfærdighedens Vej end efter at have erkendt den at vende sig bort fra det hellige Bud, som var blevet dem overgivet.
- ²² Det er gået dem efter det sande Ordsprog: "Hunden vender sig om til sit eget Spy, og den toede So til at vælte sig i Sølen."

KAPITEL 3

- D**ette er allerede, I elskede! det andet Brev, som jeg skriver til eder, hvori jeg ved Påmindelse vækker eders rene Sind
- ² til at komme de Ord i Hu, som forud ere sagte af de hellige Profeter, og eders Apostles Befaling fra Herren og Frelseren,
- ³ idet I først og fremmest mærke eder dette, at i de sidste Dage skal der komme Spottere med Spot, som vandre efter deres egne Begæringer
- ⁴ og sige: "Hvad bliver der af Forjættelsen om hans Tilkommelse? Fra den Dag, Fædrene sov hen, forblive jo alle Ting, som de vare, lige fra Skabningens Begyndelse."
- ⁵ Thi med Villie ere de blinde for dette, at fra fordums Tid var der Himle og en Jord, som var fremstået af Vand og ved Vand i Kraft af Guds Ord,
- ⁶ hvorved den daværende Verden gik til Grunde i en Vandflod.
- ⁷ Men de nuværende Himle og Jorden holdes ved det samme Ord i Forvaring til Ild, idet de bevares til de ugudelige Menneskers Doms og Undergangs Dag.
- ⁸ Men dette ene bør ikke undgå eder, I elskede! at een Dag er for Herren som tusinde År, og tusinde År som een Dag.
- ⁹ Herren forhæler ikke Forjættelsen (som nogle agte det for en Forhaling), men han er langmodig for eders Skyld, idet han ikke vil, at nogen skal fortabes, men at alle skulle komme til Omvendelse.
- ¹⁰ Men Herrens Dag skal komme som en Tyv; på den skulle Himlene forgå med stort Bulder, og Elementerne skulle komme i Brand og opløses, og Jorden og alt, hvad der er på den, skal opbrændes.
- ¹¹ Efterdi da alt dette opløses, hvor bør I da ikke færdes i hellig Vandel og Gudsfrygt,
- ¹² idet I forvente og fremskynde Guds Dags Tilkommelse, for hvis Skyld Himle skulle antændes og opløses, og Elementer komme i Brand og smelte.
- ¹³ Men vi forvente efter hans Forjættelse nye Himle og en ny Jord, i hvilke Retfærdighed bor.
- ¹⁴ Derfor, I elskede! efterdi I forvente dette, så gør eder Flid for at findes uplettede og ulastelige for ham i Fred,
- ¹⁵ og agter vor Herres Langmodighed for Frelse; ligesom også vor elskede Broder Paulus efter den ham givne Visdom har skrevet til eder,
- ¹⁶ som han også gør i alle sine Breve, når han i dem taler om disse Ting; i dem findes der Ting, vanskelige at forstå, som de ukyndige og ubefæstede fordreje, ligesom også de øvrige Skrifter, til deres egen Undergang.
- ¹⁷ Da I altså, I elskede! vide det forud, såvogter eder, for at I ikke skulle rives med af de

ryggesløses Vildfarelse og affalde fra eders egen Fasthed;

¹⁸ men vokser i vor Herres og Frelzers Jesu Kristi Nåde og Kundskab! Ham tilhører Herligheden både nu og indtil Evighedens Dag!

For other languages please go to **www.wordproject.org**